

Sondag, 12 Oktober 2025

Skriflesing: Markus 1:29-31

Tema: Jesus se sagte aanraking.

Skriflesing

Markus 1:29-31

Die genesing van Petrus se skoonmoeder

²⁹Toe die mense uit die sinagoge kom, het hulle saam met Jakobus en Johannes reguit na die huis van Simon en Andreas toe gegaan. ³⁰Die skoonmoeder van Simon het daar met 'n hoë koors siek gelê, en hulle het Hom dadelik van haar vertel. ³¹Hy het na haar toe gegaan, haar hand gevat en haar regop gehelp. Toe het die koors haar verlaat, en sy het hulle bedien.

“...bevoorreg is hulle wat die woord van God hoor en dit onderhou.” – Lukas 11:28

PREEK

Broers en susters in onse Here Jesus Christus:

Inleiding: Jesus gee om vir die individu en vir die huis

Markus se Evangelie beweeg vinnig — alles gebeur *dadelik*.

Maar tussen die groot wonderwerke en die groot skares, is daar hierdie stil oomblikke wat vir ons wys hoe persoonlik Jesus se liefde is.

In Markus 1 het Jesus pas in die sinagoge gepreek. Hy het 'n bose gees uitgedryf, die mense was verstom, en sy naam het begin versprei. Tog, in plaas daarvan om in die publieke aandag te bly, **loop Hy uit die sinagoge en stap in 'n huis in.**

Dis presies hoe Hy is.

Voordat Hy ooit 'n verhoog gesoek het, het Hy 'n tafel gesoek.

Voordat Hy ooit 'n skare gesien het, het Hy 'n gesin gesien.

In ander woorde: *“Jesus Christus gee om vir die individu en die gesin.”*

Dis sy hart — nie net om siele te red nie, maar om in huisgesinne, verhoudings en gewone kamers in te stap waar mense seer het.

In Petrus se huis vind ons een siek vrou, 'n bekommerde familie, en 'n Heiland wat sonder vertoon instap — net met deernis.

Uit hierdie kort gebeurtenis ontdek ons **vyf eenvoudige maar kragtige waarhede** oor wat gebeur wanneer Jesus in 'n huis instap en aan ons swakheid raak.

1. Aanbidding bring sy teenwoordigheid in die huishouding (v. 29)

Markus vertel dat dit gebeur het *direk ná* die sinagogediens. Dit was Sabbat. Die diens was verby, en Petrus nooi Jesus huis toe vir die middagete.

Daar is 'n eenvoudige, maar diep waarheid hier:

👉 **Aanbidding eindig nie wanneer ons uit die kerk uitstap nie — dit nooi Jesus saam huis toe.**

Petrus se huis het die plek van Christus se teenwoordigheid geword omdat Petrus Hom uitgenooi het. Die diens was verby, maar die gemeenskap het aangehou.

“Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop,” sê die Here.

“As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en saam met hom maaltyd hou, en hy met My.” (Openbaring 3:20)

Wanneer ons die deur van ons huis/huisgesin en ons hart vir Hom oopmaak, bring ons die Here se teenwoordigheid in ons persoonlike ruimtes in. En sy teenwoordigheid verander gewone kamers in heilige grond.

Dalk is jou “huis” nie net jou fisiese huis nie — dit kan jou werk wees, jou daaglikse roetine, jou innerlike wêreld. Waar jy Hom ook al nooi, daar kom Hy in.

Lewensvoorbeeld:

Het jy al opgelet hoe die atmosfeer van 'n huis verander wanneer die mense daarin werklik aanbid het? Daar is 'n rustigheid wat bly — 'n sagtheid in hoe mense met mekaar praat, 'n vrede wat in

die lug hang.

Dis die teenwoordigheid van Jesus wat van die erediens af saam in die sitkamer kom.

En Hy belowe: “*Waar twee of drie in my Naam bymekaar is, daar is Ek in hulle midde.*” (Matteus 18:20)

Aanbidding is nie beperk tot ’n gebou nie. Dis die deur wat Hom nooi om by jou te bly.

2. Sy teenwoordigheid bring hoop in die huis (v. 30)

Petrus se skoonma lê siek met ’n koors — Lukas sê dit was ’n *groot* koors, lewensgevaarlik in daardie tyd.

Toe Jesus instap, *het hulle dadelik vir Hom van haar vertel.*

Hoop het onmiddellik ontwaak toe Hy inkom.

Want wanneer Jesus naby is, verloor wanhoop sy mag.

Die familie het nie die probleem probeer wegsteek nie; hulle het dit na Hom gebring. Hulle het reeds iets van sy medelye gesien in die sinagoge — hoe Hy omgee vir mense wat ly — en hulle het geglo Hy sou ook vir hulle omgee.

Dis geloof in sy eenvoudigste vorm: **om vir Jesus te vertel van die behoefte in die huis(gesin, werk, joue innige gevoelens).**

Soms dink ons gebed moet ingewikkeld wees. Maar kyk hier — hulle het nie ’n toespraak gemaak of ’n ritueel uitgevoer nie; hulle het Hom net vertel.

En dit was genoeg.

“*Werp al julle bekommernis op Hom,*” sê **1 Petrus 5:7**,

“*want Hy gee om vir julle.*”

Hoop begin wanneer ons onthou dat Jesus *gee om*.

Hy stap nie ’n huis binne en bly onbetrokke nie. Sy blote teenwoordigheid wek verwagting.

Elke huis het sy koors — ’n soort hitte wat lewe en vrede uitput:

- ’n Verhouding wat koud geraak het.

- Finansiële spanning wat slapelose nagte bring.
- 'n Siekte, 'n verlies, 'n bekommernis wat mens nie noem nie.

Maar wanneer Jesus instap, **word hoop wakker**, want die Geneesheer is teenwoordig.

“Laat ons dan met vrymoedigheid na die troon van genade gaan,” sê **Hebreërs 4:16**,

“sodat ons barmhartigheid kan ontvang en genade vind om gehelp te word op die regte tyd.”

3. Sy aanraking bring genesing en hulp (v. 31a)

Toe hulle vir Jesus vertel van die siek vrou, het Hy nie getalm nie. Hy het nie gesê: *“Ek sal ná ete kyk nie.”*

Die teks sê: *Hy het dadelik na haar gegaan.*

Dis die ritme van sy hart — deernis in beweging.

Hy neem haar hand en help haar op. Geen groot toespraak nie, net 'n aanraking.

In daardie aanraking lê beide liefde en gesag.

Anders gesê: *“Niks vergelyk met 'n aanraking wat uit 'n hart van liefde kom nie.”*

Deur die hele Evangelie sien ons hoe sy aanraking mense verander:

- Hy raak aan 'n melaatse — en die siekte verdwyn (**Matteus 8:3**).
- Hy raak die oë van blindes aan — en hulle sien (**Matteus 9:29**).
- Hy raak kinders aan — en seën hulle (**Markus 10:16**).
- Hy raak die ore van die dove aan — en hulle hoor (**Markus 7:33–35**).

Elke aanraking sê: *“Jy is nie te onrein vir My nie. Jy is nie te ver nie.”*

Dis die krag van die vleesgeworde God — Hy genees nie op afstand nie; Hy **kom naby**.

Vergelyking:

Dink aan 'n goeie verpleegster wat stil by 'n pasiënt sit — nie haastig of klinies nie, maar met 'n sagte hand wat eenvoudig sê: *“Ek is hier.”*

Daardie aanraking genees dikwels meer as die medisyne self.

Nou vermenigvuldig daardie sagtheid met die krag van God — dis Jesus se aanraking.

Hy skrik nie vir ons swakheid nie; Hy raak daaraan.

En wanneer Hy ons oplik, verdwyn nie net die koors nie — die moedeloosheid, die vrees en die verlamming verdwyn saam.

Onthou egter die waarskuwing:

Jesus kon help **omdat Hy uitgenooi was** in Petrus se huis.

Hoeveel genesing mis mense omdat hulle nooit vir Hom sê: “*Here, kom in,*” nie?

4. Sy teenwoordigheid herstel doel en toewyding (v. 31b)

Die koors het haar verlaat — *en sy het hulle begin bedien.*

Die genesing was onmiddellik, maar dit was nie die einde van die verhaal nie — dit was die begin van ’n nuwe een.

Jesus het haar nie genees sodat sy net gemaklik kon sit nie. Hy het haar herstel sodat sy weer kon **dien**.

Dis altyd sy patroon: **Hy maak gesond om bruikbaar te maak.**

Ware genesing is nooit self gesentreerd nie — dit lei tot diensbaarheid.

Die Griekse woord vir “bedien” is *diakoneō* — dieselfde woord waaruit ons “diaken” kry.

Met ander woorde, sy het die eerste diaken in Markus se Evangelie geword — ’n vrou wat in dankbaarheid begin dien het.

Sy het nie ’n titel nodig gehad nie. Sy het eenvoudig gedoen wat ’n dankbare hart doen — sy het ander begin liefhê.

“*My voedsel,*” sê Jesus, “*is om die wil te doen van Hom wat My gestuur het.*” (**Johannes 4:34**)

“*Ek moet die werke doen van Hom wat My gestuur het terwyl dit dag is.*” (**Johannes 9:4**)

Ware dankbaarheid verander altyd in diens.

Beeld:

Dis soos ’n fontein wat oopgebreek word — as die klip wat dit verstop verwyder word, begin die water natuurlik vloei.

Wanneer Jesus die koors van ons siel wegneem, vloei diensbaarheid natuurlik uit die herstel.

Soms is die grootste getuigenis nie 'n preek nie, maar 'n bord kos wat gedeel word, 'n helpende hand, of 'n lewe wat stilweg gee.

5. Sy teenwoordigheid verander huise in plekke van seën

Die verhaal eindig met 'n huis wat verander is.

Wat begin het as 'n plek van siekte, het 'n plek van diens geword.

'n Paar verse later lees ons: *“Daardie aand het die hele dorp by die deur saamgedrom.”* (Markus 1:33)

Hoekom?

Omdat mense gehoor het dat daar iets in Petrus se huis gebeur het.

Een vrou wat genees is, het die vonk geword van 'n hele stroom van genade.

Wanneer Jesus een lewe in 'n huis aanraak, begin die hele gesin verander.

So begin herlewing — nie altyd in groot byeenkomste nie, maar in 'n huis waar Jesus welkom is, waar hoop leef, en waar mense weer begin dien.

“Wat my en my huis betref,” sê Josua, *“ons sal die Here dien.”* (Josua 24:15)

Waar Jesus die gas van eer is, word 'n tafel 'n altaar en 'n huis 'n heiligdom.

Sy teenwoordigheid bring vrede waar daar spanning was, sagtheid waar daar hardheid was, en geloof waar daar vrees was.

Slot: Jesus raak jou aan waar jy swak is

Hierdie drie verse gee vir ons die hele evangelie in miniatuur:

- Aanbidding nooi Hom in.
- Sy teenwoordigheid wek hoop.
- Sy aanraking bring genesing.
- Sy genade herstel doel.
- Sy teenwoordigheid verander huise.

En in die middel van dit alles staan hierdie waarheid:

Jesus raak jou aan waar jy swak is.

Hy wag nie dat jy eers opstaan nie.

Hy kom tot by jou bed, vat jou hand, en sê sonder woorde: “*Staan op.*”

Wat ook al jou “koors” vandag is —

of dit emosionele moegheid is, skuldgevoel, of vrees vir die toekoms —

onthou: Jesus is nie afgestoot deur jou swakheid nie.

In teendeel, Hy word daardeur aangetrek.

Want waar ons swak is, **daar is Hy sterk.** (2 Korintiërs 12:9)

“³¹Hy het na haar toe gegaan, haar hand gevat en haar regop gehelp.”

Dis nie net geskiedenis nie — dis ’n belofte vir vandag.

As jy Hom innooi in jou huis, jou hart, jou storie — sal Hy jou hand vat, jou oplig, en jou weer herstel om te leef en te dien.

Amen